

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 510/2016-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Antonom Wagnerom, Kudlovská 1, Humenné, pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 46, čl. 50 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6, čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd opatrením a zásahom Východoslovenskej distribučnej, a. s., zaznamenaným v zápise č. hlásenia 4797950 z 11. mája 2012, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, obvodného oddelenia Policajného zboru Humenné ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 z 22. júna 2012, podaním obžaloby z 10. septembra 2012 v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Humenné pod sp. zn. 1 Pv 406/12, uznesením Okresnej prokuratúry Humenné č. k. 1 Pn 161/15/7702-5 z 20. apríla 2015, vybavením podnetu Krajskou prokuratúrou v Prešove č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2015, vybavením podnetu Krajskou prokuratúrou v Prešove č. k. 1 Kn 216/15/7700-9 z 2. júla 2015, vybavením podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky č. k. XVI Gn 17/15/1000-7 z 27. augusta 2015, vybavením podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky č. k. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 z 26. októbra 2015, vybavením opakovaného podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky č. k. IV/3/Gn 1033/15-1000-7 zo 6. novembra 2015, uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby – Východ ČVS: SKIS-7/OISV-V-2015 z 9. marca 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. decembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho práv podľa čl. 16, čl. 19, čl. 20, čl. 46, čl. 50 a čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 6, čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) opatrením a zásahom Východoslovenskej distribučnej, a. s., zaznamenaným v zápise č. hlásenia 4797950 z 11. mája 2012, uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru, obvodného oddelenia v Humennom (ďalej len „obvodné oddelenie“) ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 z 22. júna 2012, podaním obžaloby z 10. septembra 2012 v konaní vedenom na Okresnej prokuratúre Humenné (ďalej len „okresná prokuratúra“) pod sp. zn. 1 Pv 406/12, uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 161/15/7702-5 z 20. apríla 2015, vybavením podnetu Krajskou prokuratúrou v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2015, vybavením podnetu krajskou prokuratúrou č. k. 1 Kn 216/15/7700-9 z 2. júla 2015, vybavením podnetu Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) č. k. XVI Gn 17/15/1000-7 z 27. augusta 2015, vybavením podnetu generálnou prokuratúrou č. k. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 z 26. októbra 2015, vybavením opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou č. k. IV/3/Gn 1033/15-1000-7 zo 6. novembra 2015, uznesením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie kontroly a inšpekčnej služby – Východ (ďalej len „ministerstvo“) ČVS: SKIS-7/OISV-V-2015 z 9. marca 2015.

V podanej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že 10. mája 2012 bola v jeho rodinnom dome vykonaná kontrola odberného miesta elektriny prostredníctvom spoločnosti Východoslovenská distribučná, a. s. Poverení zamestnanci obchodnej spoločnosti na mieste zistili domnelý neoprávnený odber elektrickej energie, odberné miesto odpojili od distribučnej siete a odmontovali elektromer v rozpore so zákonom č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov. Sťažovateľ sa bránil proti postupu Východoslovenskej distribučnej, a. s., pretože „... kontrolu vykonala bez mojej prítomnosti v rozpore so zásadami merania elektrického prúdu a napätia, za použitia necertifikovaných meracích prístrojov, bez vyhotovenia zápisu na mieste za mojej prítomnosti hneď po kontrole, bez privolania policajného orgánu, ako aj vyhotovenia fotodokumentácie fotoaparátom s vypnutou funkciou zaznamenávajúcou dátum a čas a na základe takto neprofesionálne zvládnutej kontroly môjho odberného miesta elektriny začal poverený príslušník PZ v Humennom trestné stíhanie a súčasne ma začal stíhať ako obvineného pre trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. e) Tr. zákona.“.

Sťažovateľovi bolo vznesené obvinenie uznesením obvodného oddelenia ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 z 22. júna 2012, proti ktorému sťažovateľ nepodal opravný prostriedok – sťažnosť, pretože nadobudol presvedčenie, že poverený príslušník Policajného zboru nemá „snahu vec vyriešiť objektívne“.

Prípisom z 10. septembra 2012 bolo sťažovateľovi oznámené podanie obžaloby okresnou prokuratúrou sp. zn. 1 Pv 406/12. Spod obžaloby bol sťažovateľ oslobodený právoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 22 T 50/2012 z 23. januára 2014.

Podnetom z 1. apríla 2015, ktorý sťažovateľ podal na krajskej prokuratúre, žiadal o preskúmanie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Pv 406/12 a obvodného oddelenia v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: ORP-531/HE-HE-2012. Krajská prokuratúra vybavila podnet prípisom č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2015 ako nedôvodný. Krajská prokuratúra odôvodnila uvedený prípis tak, že procesné úkony boli zrealizované zákonným spôsobom. Sťažovateľ považuje uvedené odôvodnenie za formalistické a neposkytujúce spravodlivú ochranu.

Z uvedeného dôvodu sťažovateľ dospel k názoru, že ďalší podnet na preskúmanie zákonnosti postupu krajskej prokuratúry v uvedenej veci by bol zbytočný a podnet v súvislosti s doručeným prípisom č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2015 nepodal.

Sťažovateľ podal 22. júna 2015 generálnej prokuratúre podnet „*pre podozrenie porušenia prezumpcie nevinu, ktorého sa malo dopustiť Ministerstvo vnútra SR a podnet z porušenia Ústavných práv, ktorých sa mala dopustiť Východoslovenská distribučná, a.s. Košice*“. Generálna prokuratúra prípisom č. k. XVI Gn 17/15/1000-7 z 27. augusta 2015 podnet sťažovateľa označila ako nedôvodný a odložila ho s poukazom na skutočnosť, že sťažovateľ bol právoplatne oslobodený spod obžaloby a priaznivejšie rozhodnutie v jeho trestnej veci nie je možné dosiahnuť.

Sťažovateľ následne podal generálnej prokuratúre „*sťažnosť*“, ktorá bola vybavená prípisom generálnej prokuratúry č. k. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 z 26. októbra 2015. Sťažovateľ predmetný prípis považuje za formálny a bez rozumného odôvodnenia. Sťažovateľ v „*sťažnosti*“ poukázal na to, že „*Generálna prokuratúra neprijala žiadne rozhodnutie, resp. opatrenie týkajúce sa môjho trestného oznámenia z podozrenia porušenia prezumpcie nevinu a podnetu z podozrenia porušenia mojich Ústavných práv a ani mi neoznámila, prečo v tejto veci nebolo vôbec konané*“.

Sťažovateľ 6. januára 2015 podal na ministerstvo trestné oznámenie, a to podnet pre podozrenie porušenia Trestného poriadku a zneužitia právomoci verejného činiteľa v súvislosti s postupom povereného príslušníka Policajného zboru v trestnom konaní, ktoré bolo právoplatne skončené právoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 22 T 50/2012 z 23. januára 2014. Uznesením ministerstva ČVS: SKIS-7/OISV-V-2015 z 9. marca 2015 bolo jeho trestné oznámenie odmietnuté.

Sťažovateľ podal proti uvedenému uzneseniu 16. marca 2015 sťažnosť, ktorá bola uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 161/15/7702-5 z 20. apríla 2015 odmietnutá ako nedôvodná. Sťažovateľ sa nestotožnil s predmetným uznesením a 4. mája 2015 podal na krajskej prokuratúre „*Žiadosť o preskúmanie postupu Okresnej prokuratúry v Humennom*“. Prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 216/15/7700-9 z 2. júla 2015 bol sťažovateľov podnet odložený ako neodôvodnený. Podľa názoru sťažovateľa sa krajská

prokuratúra objektívne nezaoberala skutočnosťou, že poverený príslušník Policajného zboru konal v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku.

Z uvedených dôvodov podal sťažovateľ 3. augusta 2015 generálnej prokuratúre opakovaný podnet. Prípisom sp. zn. IV/3 Gn 1033/15/10007 zo 6. novembra 2015 generálna prokuratúra sťažovateľovi oznámila, že sa plne stotožňuje so závermi krajskej prokuratúry.

Podľa názoru sťažovateľa prešetrenie a preskúmanie jeho trestného oznámenia z podozrenia zneužitia právomoci verejného činiteľa zo 6. januára 2015 bolo na všetkých stupňoch orgánov činných v trestnom konaní formalistické a bez zrozumiteľného odôvodnenia.

Podaním z 28. januára 2016 doručeným ústavnému súdu 1. februára 2016 sťažovateľ spresnil petit podanej sťažnosti.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Porušovateľom v prvom rade bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 a 50 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a boli porušené základné ľudské práva a slobody podľa článku 16, 19 a 20 Ústavy Slovenskej republiky a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení s článkom 1 – Ochrany majetku, Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd opatrením a zásahom Východoslovenskej distribučnej zaznamenaným v zápise o zistenom neoprávnenom odbere číslo hlásenia 4797950 zo dňa 11. 05.2012.

Porušovateľom v druhom rade bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 a 50 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bol porušený článok 149 Ústavy Slovenskej republiky Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu a bol porušený článok 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účinný opravný prostriedok uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, Obvodné oddelenie Policajného zboru ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 zo dňa 22. 06. 2012.

Porušovateľom v treťom rade bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 a 50 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bol porušený článok 149 Ústavy Slovenskej republiky Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu a bol porušený článok 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účinný opravný prostriedok Okresnou prokuratúrou Humenné podaním obžaloby na sťažovateľa sp. zn. 1 Pv 406/12 zo dňa 10. 09. 2012, uznesením sp. zn. 1Pn 161/15/7702-5 zo dňa 20. 04. 2015.

Porušovateľom vo štvrtom rade bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bol porušený článok 149 Ústavy Slovenskej republiky Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu a bol porušený článok 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účinný opravný prostriedok Krajskou prokuratúrou Prešov vybavením podnetu sťažovateľa sp. zn. 1/2 KPt 3/13/7700-22 zo dňa 01. 06. 2016 (pozn. správne má byť z 01. 06. 2015), vybavením podnetu sťažovateľa sp. zn. 1Kn 216/15/7700-9 zo dňa 02. 07. 2015

Porušovateľom v piatom rade bolo porušené základné právo na súdnu a inú právnu ochranu podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bol porušený článok 149 Ústavy Slovenskej republiky — Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu a bol porušený článok 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účinný opravný prostriedok Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky Bratislava vybavenie podnetu sťažovateľa sp. zn. XVI Gn 17/15/1000-7 zo dňa 27. augusta 2015, vybavenie podnetu sťažovateľa sp. zn. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 zo dňa 26. októbra 2015 a vybavenie opakovaného podnetu sťažovateľa sp. zn. IV/3/Gn 1033/15-1000-7 zo dňa 06. 11. 2015.

Porušovateľom v šiestom rade bolo porušené základné právnu ochranu právo na súdnu a inú podľa článku 46 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, bol

porušený článok 149 Ústavy Slovenskej republiky - Prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu a bol porušený článok 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účinný opravný prostriedok Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Bratislava uznesením sekcie kontroly a inšpekčnej služby - Východ sp. zn. ČVS: SKIS-7/OISV-V-2015 zo dňa 09. 03. 2015.“

Sťažovateľ navrhuje, aby mu bola v konaní pred ústavným súdom priznaná náhrada trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) pritom možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konania (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

1. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu opatrením a zásahom Východoslovenskej distribučnej, a. s., zaznamenaným v zápise o zistenom neoprávnenom odbere číslo hlásenia 4797950 z 11. mája 2012

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Ústavný súd zistil, že rozhodnutie o zásahu sa sťažovateľ dozvedel 16. mája 2012, keď mu bol doručený list od spoločnosti Východoslovenská distribučná, a. s., s priloženou faktúrou za domnelý neoprávnený odber elektrickej energie.

Sťažnosť podal sťažovateľ na poštovú prepravu v mesiaci december 2015, teda zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že uvedenou spoločnosťou nemohli byť porušené základné práva a slobody sťažovateľa, pretože ide o súkromný subjekt a nie o štátny orgán.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol tú časť sťažnosti sťažovateľa, ktorá smerovala proti opatreniu a zásahu Východoslovenskej distribučnej, a. s., ako oneskorene podanú (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) a pre nedostatok právomoci.

2. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy a dohovoru uznesením obvodného oddelenia ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 z 22. júna 2012

Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľa uznesením obvodného oddelenia ČVS: ORP-531/HE-HE-2012 z 22. júna 2012, ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, obsahom ktorého je pravidlo, že sťažovateľ má právo domáhať sa ochrany základného práva pred ústavným súdom iba v prípade, ak mu túto ochranu nemôže poskytnúť iný súd, resp. iný orgán verejnej moci v rámci jemu zverenej kompetencie.

Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci skúmal, či sú splnené podmienky konania pred ním o tej časti sťažnosti sťažovateľa, ktorá smerovala voči napadnutému uzneseniu, a dospel k záveru, že vzhľadom na princíp subsidiarity vyplývajúci z čl. 127 ústavy je vylúčená právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o sťažovateľom uplatnených námietkach porušenia jeho základných práv týmto rozhodnutím, pretože preskúmvanie tohto rozhodnutia by bolo po podaní sťažnosti zverené okresnej prokuratúre. Sťažovateľ však sťažnosť proti predmetnému uzneseniu nepodal.

Z tohto dôvodu musel ústavný súd odmietnuť tú časť sťažnosti sťažovateľa, ktorá smerovala proti uzneseniu obvodného oddelenia, pre nedostatok právomoci.

3. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy a dohovoru prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2016

Pokiaľ ide o namietané porušenie práv sťažovateľa prípisom Krajskej prokuratúry Prešov č. k. 1/2 KPt 3/13/7700-22 z 1. júna 2016, ústavný súd opakovane poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy.

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) v znení účinnom do 31. decembra 2015 nadriadený prokurátor je oprávnený vydať podriadenému prokurátorovi pokyn, ako má postupovať v konaní a pri plnení úloh.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre v znení účinnom do 31. decembra 2015 prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre v znení účinnom do 31. decembra 2015 podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Ústavný súd v zmysle zákona o prokuratúre účinného do 31. decembra 2015 považoval podnet v zmysle citovaných ustanovení zákona o prokuratúre za účinný prostriedok ochrany. Podnet, ako aj opakovaný podnet zakladal povinnosť prokurátora aj nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť podnecovateľovi. Sťažovateľ teda mal možnosť domáhať sa preskúmania postupu krajskej

prokuratúry prostredníctvom podnetu podľa citovaného ustanovenia § 31 ods. 1 a nasledujúcich zákona o prokuratúre. Sťažovateľ tak nepostupoval.

Vyčerpanie opravných prostriedkov alebo iných právnych prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľovi na ochranu jeho základného práva účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov, je jedným z atribútov prípustnosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, a teda podmienkou konania vo veci individuálnej ochrany základných práv a slobôd pred ústavným súdom. V tejto spojitosti ústavný súd pripomína, že sťažovateľ nebol oprávnený vyberať si orgán verejnej moci, ktorý mu má poskytnúť ochranu tvrdeného porušenia jeho základných práv. Ústavnou i zákonnou povinnosťou sťažovateľa bolo vyčerpať všetky právne prostriedky ochrany jeho tvrdeného porušenia základného práva, tak ako mu to umožňuje právny poriadok Slovenskej republiky.

Ústavný súd zotrúva v súlade so svojou doterajšou judikatúrou na tom, že sťažovateľ je pred podaním sťažnosti ústavnému súdu povinný vyčerpať všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov (napr. III. ÚS 152/03, II. ÚS 94/06).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci.

4. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy a dohovoru podaním obžaloby okresnou prokuratúrou sp. zn. 1 Pv 406/12 z 10. septembra 2012

Ústavný súd v okolnostiach danej veci predovšetkým opakovane poukazuje na princíp subsidiarity a konštatuje, že po podaní obžaloby bol súd prvého stupňa konajúci v trestnej veci sťažovateľa, ako aj odvolací súd súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci bolo posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností prípadu vrátane zákonnosti a ústavnosti postupu orgánov prípravného konania. Platná právna úprava

trestného konania umožnila sťažovateľovi (ako obvinenému či obžalovanému) v ďalšom priebehu konania po podaní obžaloby v rámci uplatnenia práva na obhajobu právne účinným spôsobom namietat' porušenie svojich základných práv a slobôd garantovaných ústavou v dôsledku nezákonného postupu orgánov činných v trestnom konaní v štádiu prípravného konania v jeho trestnej veci.

Z tohto dôvodu musel ústavný súd odmietnuť aj túto časť sťažnosti sťažovateľa pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. K namietanému porušeniu sťažovateľom označených článkov ústavy, a dohovoru uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 161/15/7702-5 z 20. apríla 2015, prípisom krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kn 216/15/7700 z 2. júla 2015, prípisom generálnej prokuratúry č. k. XVI Gn 17/15/1000-7 z 27. augusta 2015, prípisom generálnej prokuratúry č. k. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 z 26. októbra 2015, prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Gn 1033/15/1000-7 zo 6. novembra 2015 a uznesením ministerstva sp. zn. ČVS:SKIS-7/OISV-V-2015 z 9. marca 2015

Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že sťažnosť podaná sťažovateľom javí známky zmatečnosti, pričom z príloh doručených sťažovateľom ústavný súd zistil, že všetky rozhodnutia zhrnuté v tomto bode súvisia s trestnými oznámeniami podanými sťažovateľom. Sťažovateľ bol pod obžaloby pre prečin krádeže podľa ustanovenia § 212 ods. 2 písm. e) Trestného zákona oslobodený právoplatným rozsudkom okresného súdu sp. zn. 22 T 50/2012 z 23. januára 2014.

Sťažovateľ v súvislosti s uvedeným trestným konaním podal trestné oznámenie na vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Humennom, odboru kriminálnej polície pre podozrenie z trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktoré bolo uznesením vyšetrovateľa Úradu inšpekčnej služby, odboru inšpekčnej služby – Východ Košice sp. zn. ČVS: SKIS-7/OISV – V-2015 podľa § 197 ods. 1 písm. d) odmietnuté.

S uvedeným trestným oznámením súvisí uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 161/15/7702-5 z 20. apríla 2015 a prípis krajskej prokuratúry sp. zn. 1 Kn 216/15/7700 z 2. júla 2015.

Sťažovateľ podal zároveň trestné oznámenie na obchodnú spoločnosť Východoslovenská distribučná, a. s., Košice, pre podozrenie z trestného činu krivého obvinenia, vydierania, ako aj z ďalších trestných činov.

S uvedenými trestnými oznámeniami a podnetmi podávanými sťažovateľom v súvislosti s oboma podanými trestnými oznámeniami ďalej súvisí prípis generálnej prokuratúry č. k. XVI Gn 17/15/1000-7 z 27. augusta 2015, prípis generálnej prokuratúry č. k. XVI/1 Pz 610/15/1000-3 z 26. októbra 2015 a prípis generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Gn 1033/15/1000-7 zo 6. novembra 2015.

Ústavný súd uvádza, že nevyhnutnou podmienkou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy) je existencia práva, ktorého porušenie sa namieta a ktorého ochrany sa fyzická osoba alebo právnická osoba domáha na súde alebo na inom orgáne verejnej moci.

Z ustanovení zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) však nemožno vyvodiť subjektívne právo osoby, ktorá podala trestné oznámenie, na začatie trestného konania. Aj keď podľa § 2 ods. 5 Trestného poriadku je prokurátor povinný stíhať všetky trestné činy, o ktorých sa dozvedel, posúdenie otázky, či sú splnené zákonné podmienky pre začatie trestného stíhania v konkrétnej veci (na základe skutočností uvedených v trestnom oznámení alebo skutočností zistených preverením trestného oznámenia), je plne v právomoci orgánov činných v trestnom konaní (policajných orgánov, vyšetrovateľov, prokurátorov). Osobe, ktorá podala trestné oznámenie, nevzniká právo na začatie trestného stíhania. Absencia existencie práva na začatie trestného konania vylučuje možnosť porušenia sťažovateľkou označeného základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Takéto právo nemožno odvodiť ani z niektorého zo základných práv alebo slobôd podľa druhej hlavy ústavy (mutatis mutandis II. ÚS 42/00, II. ÚS 238/02, II. ÚS 43/03, III. ÚS 45/03, III. ÚS 198/03).

Rovnako súčasťou týchto základných práv nie je ani povinnosť orgánu štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv, ako trestný čin. Ak dôkazy, ktoré boli vykonané, nedávajú podklad pre začatie alebo pokračovanie

v trestnom stíhaní, nemôže vyšetrovateľ začať konať alebo pokračovať v konaní. Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu mal zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania kompetentného štátneho orgánu zodpovedal jej predstave (m. m. II. ÚS 88/99).

Ústavný súd na tomto mieste konštatuje, že kompetentné orgány sa zaoberali každou sťažnosťou a podnetom sťažovateľa, ktoré riadne vybavili, a ich postup nemožno označiť za arbitrárny alebo za taký, ktorý by mohol vyvolať nezlučiteľné účinky s ústavou.

Na tomto základe ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade neexistujú skutočnosti, ktoré by naznačovali možnosť vyslovenia porušenia základných práv sťažovateľa po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016